

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
64/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. május 16.

A T-836/16. és T-624/17. sz.,
Lengyelország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet

A Törvényszék megsemmisíti a Bizottságnak a kiskereskedelmi ágazatban kivetett lengyel adóra vonatkozó határozatait

A Bizottság a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak minősítésekor hibát követett el

Lengyelországban 2016. szeptember 1-jén lépett hatályba a kiskereskedelmi ágazatban kivetett adóról szóló törvény, amelynek hatálya alá tartozott jogállásától függetlenül valamennyi kiskereskedő. Az adó alapját az érintett társaságok forgalma képezte, és progresszív jellegű volt. Az adóalapot a 17 millió lengyel zloty (PLN), azaz körülbelül 4 millió euró összeget meghaladóan elért havi forgalom jelentette. Az adókulcs a 17 és 170 millió PLN közötti havi forgalomnak megfelelő sáv vonatkozásában 0,8%-ot, az ezt meghaladóan elért havi forgalomnak megfelelő sáv vonatkozásában pedig 1,4%-ot tett ki.

Miután e törvénnyel kapcsolatban a lengyel hatóságok és a Bizottság között levélváltásokra került sor, a Bizottság e nemzeti intézkedés tekintetében eljárást indított, mivel úgy vélte, hogy az állami támogatásnak minősül. A Bizottság a 2016. szeptember 19-i határozatával felszólította az érintetteket észrevételeik benyújtására, és egyúttal elrendelte, hogy a lengyel hatóságok haladéktalanul függesszék fel „a progresszív adómérték alkalmazását mindaddig, amíg a Bizottság határozatot nem hoz annak a belső piaccal való összeegyeztethetőségéről”. A lengyel kormány a törvény alkalmazását felfüggesztette.

A Bizottság a 2017. június 30-i határozatával megállapította, hogy a szóban forgó adó a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül, és azt jogellenesen hajtották végre. E határozatnak megfelelően a lengyel hatóságok kötelesek voltak véglegesen megszüntetni az eljárás megindítását elrendelő határozat értelmében felfüggesztett valamennyi kifizetést. Mivel a szóban forgó intézkedést nem hajtották végre, a Bizottság úgy vélte, hogy nem indokolt a támogatási elemeket a kedvezményezetttektől visszatéríttetni.

Lengyelország úgy véli, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a kiskereskedelmi ágazatban kivetett adó a forgalom által jelentett adóalapra alkalmazott adókulcsok progresszív jellege miatt bizonyos vállalkozások számára előnnyel járó szelektív intézkedésnek minősül. E tagállam¹ tehát azt kérte, hogy az Európai Unió Törvényszéke semmisítse meg az eljárás megindítását elrendelő határozatot (T-836/16. sz. ügy), valamint a végleges határozatot (T-624/17. sz. ügy).

Mai napon hozott ítéletében a Törvényszék először is hangsúlyozza, hogy az az intézkedés, amellyel a hatóságok olyan előnyös adójogi bánásmódot biztosítanak egyes vállalkozásoknak, amely ugyan nem jár együtt állami források átruházásával, de pénzügyileg kedvezőbb helyzetbe hozza a kedvezményezetteket, mint a többi adóalanyt, állami támogatásnak minősül. A bizonyos vállalkozások számára biztosított előnyös adójogi bánásmód fennállásának bizonyításához meg kell vizsgálni, hogy ezen intézkedés egy adott jogi szabályozás keretén belül egyes vállalkozásokat előnyben részesít-e olyan más vállalkozásokkal szemben, amelyek az e szabályozás által követett célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak. Így egy előnyös adóintézkedés „szelektívnek” minősítésekor először is előzetesen azonosítani kell és meg kell vizsgálni az alkalmazandó általános vagy „normál” adórendszert. Ezt követően ezen

¹ Magyarország által támogatva.

adórendszerhez képest kell értékelni és adott esetben megállapítani a szóban forgó adóintézkedés révén nyújtott előny esetleg szelektív jellegét, bizonyítva, hogy ezen intézkedés eltér az említett „normál” rendszertől, mivel az alkalmazandó általános vagy „normál” adórendszer által kitűzött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között különbséget tesz.

A Törvényszék ebben az összefüggésben megjegyzi, hogy az adókulcsok nem zárhatók ki valamely adórendszer tartalmából, amint azt a Bizottság tette. Függetlenül attól, hogy az adóztatás egységes vagy progresszív adókulcson alapul, a teher mértéke – amint az adóalap, az adóztatandó tényállás és az adóalanyok köre is – a valamely adóteherre vonatkozó jogi szabályozás alapvető jellemzőinek részét képezi. A megtámadott határozatokból kitűnik, hogy a Bizottság szerint e rendszernek olyan rendszernek kell lennie, amelyben a kiskereskedők forgalmára az első lengyel zlotytól kezdődően egységes (lineáris) adókulcsot vetnek ki. Meg kell azonban állapítani, hogy a Bizottság által hivatkozott, egységes adókulcs által jellemzett „normál” rendszer olyan hipotetikus rendszer, amelyet nem lehetett volna figyelembe venni. Valamely adóelőny szelektív vagy nem szelektív jellegének elemzését ugyanis azon „normál” adórendszer tényleges jellemzőire tekintettel kell elvégezni, amelynek ezen adóelőny a részét képezi, nem pedig az illetékes hatóság által figyelembe nem vett feltételezésekre tekintettel.

Következésképpen az, hogy a Bizottság a megtámadott határozatokban egy olyan „normál” rendszert azonosított, amely vagy hiányos, mivel nem tartalmaz adókulcsot, vagy pedig hipotetikus, mivel egységes adókulcsot tartalmaz, téves jogalkalmazást valósít meg. A Törvényszék szerint a szóban forgó adó ágazati jellegére és a bizonyos vállalkozások vonatkozásában differenciált adósávok hiányára tekintettel a jelen ügyben „normál” rendszerként kizárólag magát a kiskereskedelmi ágazatban kivetett adót lehetett volna figyelembe venni a progresszív adókulcsokat és adósávokat magában foglaló szerkezetével együtt.

A Törvényszék ezt követően megvizsgálja, hogy a kiskereskedelmi ágazatban kivetett adó szerkezete a progresszív adókulcsaival és adósávjaival együtt ellentétes volt-e az ezen adó által követett célkitűzéssel, és hogy e tekintetben hátrányosan megkülönböztető hatásokkal járt-e ezen ágazat egyes vállalkozásaira. Nem kizárt ugyanis, hogy valamely adórendszer adóztatási szabályai önmagukban hátrányosan megkülönböztetőek az e rendszer elérni kívánt célkitűzéshez képest. A Törvényszék megjegyzi, hogy a Bizottság által az eljárás megindítását elrendelő határozatban azonosított, az általános költségvetés számára bevétel biztosítására irányuló célkitűzés minden olyan adónak közös sajátossága, amelyet nem rendeltek valamely konkrét finanszírozáshoz, amely adók az adórendszerek lényegét jelentik, és hogy e célkitűzés önmagában nem elegendő a különböző adók jellegének meghatározásához. Végül az adókulcsok progresszív szerkezete önmagában nem ellentétes a költségvetési bevételek beszedésére irányuló célkitűzéssel.

Egyébiránt a Bizottság által a végleges határozatban azonosított célkitűzés, azaz az érintett ágazat valamennyi vállalkozása forgalmának megadóztatása, szintén nem fogadható el. A lengyel hatóságok célkitűzése ugyanis az volt, hogy a jövedelmek újraelosztásának elvét tiszteletben tartó ágazati adót vezessenek be. A Törvényszék ezenkívül megállapítja, hogy a progresszív adóztatási szerkezet által jellemzett szóban forgó adó felépítése eleve összhangban állt e célkitűzéssel. Észszerűen feltételezhető ugyanis, hogy a magasabb forgalmat megvalósító vállalkozásnak a különböző méretgazdaságossági szempontokból adódóan arányosan kevesebb költségei lehetnek, mint a szerényebb forgalmat bonyolító vállalkozásnak. A Bizottság tehát hibát követett el akkor is, amikor megállapította, hogy a kiskereskedelmi adó a lengyel hatóságok által kinyilvánított célkitűzéstől eltérő célkitűzést követ.

A Törvényszék, rámutatva arra, hogy a Bizottság hibákat követett el a „normál” adórendszer azonosítását és célkitűzését illetően, hangsúlyozza, hogy a Bizottság az adott esetben állami támogatásnak minősíthető adóintézkedések feletti ellenőrzése keretében – a nyilvánvaló inkoherencia esetét kivéve – nem határozhatja meg az érintett tagállam helyett e rendszer jellegét és felépítését, anélkül hogy ne állna fenn a veszélye annak, hogy megsérti e tagállam adóztatás területén fennálló hatásköreit.

Azon kérdést illetően, hogy a lengyel hatóságok által választott adóztatási szerkezet ellentétes volt-e e rendszer célkitűzésével, a Törvényszék a Bíróság ítélkezési gyakorlatára támaszkodva rámutat arra, hogy léteznek olyan adók, amelyek jellege nem akadályozza meg azt, hogy azokat akár a mentességig is terjedő modulációs rendelkezésekkel lássák el, feltéve hogy e rendelkezések nem eredményezik szelektív előny nyújtását. Ennélfogva a forgalomra kivetett adót illetően **a bizonyos – akár magas – küszöbértéktől kezdődően progresszív adóztatás formáját öltő modulációs kritérium, amely azon kívánságnak felelhet meg, hogy a vállalkozás tevékenységét csak akkor adóztassák, ha e tevékenység elér egy bizonyos jelentőséget, önmagában nem jelenti szelektív előny fennállását.**

A Törvényszék ez alapján megállapítja, hogy a Bizottság nem következtethetett volna helyesen a kiskereskedelmi ágazatban kivetett adóval együtt járó szelektív előnyök fennállására pusztán ezen új adó progresszív szerkezete alapján. Ezenkívül a Bizottság a megtámadott határozatokban nem tudta bizonyítani olyan szelektív előny fennállását, amely különbséget tesz a lengyel jogalkotó által a kiskereskedelmi ágazatban kivetett adónak tulajdonított célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között.

Következésképpen a Törvényszék a Bizottság végleges határozatát megsemmisíti.

Végül az eljárás megindítását elrendelő bizottsági határozatot illetően a Törvényszék megjegyzi, hogy e határozat nyilvánvalóan téves elemzésen alapul, mivel e határozatot az új támogatás fennállásának kérdésére tekintettel nem azzal indokolták, hogy az ügyirat állására figyelemmel jogszerű kétségek állnak fenn, hanem egy olyan jogi érvelés által alátámasztott állásponttal, amely jogszerűen nem teszi lehetővé e határozat indokolását. Ennélfogva a Törvényszék a Bizottság e határozatát is megsemmisíti.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499